

S. Koźmiński, *Słownik lekarzów polskich*, Warszawa 1888, s. 335

Moszczański Karol, ur. w 1816 r. w Podwołoczyskach, w obwodzie tarnopolskim. Początkowe nauki pobierał w Zbarażu, a następnie w Przemyślu. Później przez rok uczył się we Lwowie na kurs chirurgii. W 1838 r. udał się do Wiednia na wydział lekarski. W 1840 r. obwiniony o udział w tajnym towarzystwie politycznym, został przewieziony do Lwowa. Po czterech latach uwięzienia, skazany na śmierć, a następnie ułaskawiony. W 1845 r. udał się powtórnie do Wiednia w celu ukończenia swoich nauk, jednak już w następnym roku, jadąc bez paszportu, został aresztowany na Węgrzech i przewieziony do Wiednia; po ośmiomiesięcznym więzieniu wypuszczony, skończył nareszcie nauki lekarskie. Jako politycznie skompromitowanego, nie dopuszczono go do złożenia egzaminów; pozostał więc w Wiedniu, czekając pomyślniejszej chwili, gdy go zaskoczył rok 1848. Po ogłoszeniu stanu oblężenia w Wiedniu, został aresztowany po raz trzeci jako podejrzany o współudział w pomaganiu generałowi Bemowi w ucieczce z Wiednia. Po dwumiesięcznym więzieniu jako niewinny został uwolniony. W 1849 r. przeniósł się do Krakowa, gdzie po odbytych egzaminach otrzymał stopień doktora medycyny i chirurgii. Jako praktykujący lekarz był czynny w Przemyślu, Krośnie, Sanoku, a na koniec we Lwowie. Od 1852 r. był stałym lekarzem zdrojowym w Iwoniczu, który to zakład dzięki jego staraniom i gorliwości zawdzięcza po części swoje znaczenie. W ostatnich latach zimą spędzał we Lwowie, gdzie po dłuższych cierpieniach 4 września 1869 r. zmarł.